

Μητροπολιτική Όμάδα Έργασίας
Κατηχητικοῦ Ἔργου
Παιδείας καὶ
Πολιτισμοῦ

Ὁ σύγχρονος Γάμος*

«Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος...»

Καθημερινῶς, οἱ εἰδικοί ψυχικῆς ὑγείας καλοῦμαστε νὰ βοηθήσουμε τοὺς ἀνθρώπους σὲ σοβαρὰ θέματα ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦν, κυρίως κατάθλιψη, ἀγχῶδεις διαταραχές, προβλήματα στὶς διαπροσωπικὲς σχέσεις καὶ ἐνδοοικογενειακὰ ζητήματα.

Εἰδικότερα, παρουσιάζεται μιὰ – ταχεῖα καὶ ἄνευ προηγουμένου– αὐξηση τῶν προβλημάτων μέσα στὴν οἰκογένεια, ποὺ συχνὰ ὀδηγοῦν τοὺς ἀνθρώπους σὲ ἀδιέξοδα.

Πῶς γίνεται, ὅμως, ἓνας Γάμος, νὰ φτάσει σὲ ἀδιέξοδο;

* * *

Ἄς θυμηθοῦμε μιὰ μικρὴ ἱστορία ἀπὸ τὸ Γεροντικό:

Κάποτε, ἐπιζητώντας ἓνας ἄνθρωπος τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς του, πῆγε νὰ μονάσει σὲ ἓνα κοινοβιακὸ Μοναστήρι.

Ἐκεῖ, ὅμως, ἀντιμετώπιζε καθημερινῶς πολλὲς δυσκολίες, καθὼς οἱ ὑπόλοιποι Μοναχοὶ δὲν τὸν ἤθελαν καὶ μὲ κάθε εὐκαιρία τὸν κοροΐδευαν, τὸν συκοφαντοῦσαν, τὸν ἔβριζαν καὶ τὸν ἀδικοῦσαν, καθιστώντας τὴν παραμονὴ του ἐκεῖ ἐξαιρετικὰ δυσχερῆ.

Ὁ Μοναχός, κάθε φορὰ ποὺ δεχόταν μιὰ ἄσχημη συμπεριφορά, ἔβγαζε ἀπὸ τὴν ζώνη του ἓνα χαρτάκι, τὸ διάβαζε, καὶ ἤρεμοῦσε.

Οἱ ὑπόλοιποι Μοναχοί, ποὺ ἔβλεπαν ἀπορημένοι τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν καρτερία του, τὸν κατηγοροῦσαν στὸν Ἡγού-

μενο, ότι στο χαρτάκι έχει γραμμένα μάγια, και γι' αυτό δὲν ὀργιζόταν μαζί τους.

Τὴν ἐπομένη, ἐνώπιον ὄλων, ὁ Ἡγούμενος ζήτησε νὰ διαβαστεῖ ἐκφώνως τὸ χαρτάκι ποὺ εἶχε ὁ Μοναχὸς στὴν ζώνη του.

Τὸ χαρτάκι ἔγραφε:

«**Συκοφαντίες. Πείνα. Δίψα. Κακοπάθεια. Ἄδικία. Βρισιές. Περιφρόνηση. Διωγμός...**», ὡς καὶ ἄλλες δοκιμα-

σίες ποὺ ἀναφέρονται κατὰ τὴν Μοναχικὴ Κουρά.

Καὶ κατέληγε στὴν ἐρωταπάντηση:

- **Ὅλα αὐτὰ τὰ ὑπομένεις γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ;**
- **Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος.**

* * *

Αὐτὸ τὸ χαρτάκι διάβαζε ὁ Μοναχὸς, κάθε φορὰ ποὺ βίωνε δυσκολίες. **Κ**άθε φορὰ ποὺ ἐρχόταν ἀντιμέτωπος μὲ τὴν ἀνθρώπινη κακία, τὴν χλεύη, τὸν ἐξευτελισμὸ. **Κ**άθε φορὰ ποὺ ἔχανε τὸ θάρρος του, **θυμόταν** τὸν ὄρκο ποὺ εἶχε δώσει. **Θυμόταν** πὼς εἶχε προετοιμαστεῖ νὰ ἀντιμετωπίσει δυσκολίες, καὶ πὼς δὲν πῆγε στὸ μοναστήρι νὰ περάσει ζωὴ χαρισάμενη, ἀλλὰ νὰ ἀγωνιστεῖ, γιὰ νὰ βρεῖ τὸν Χριστό. **Θυμόταν** τὸν λόγο, γιὰ τὸν ὁποῖο μόνασε καὶ πὼς οἱ **ταλαιπωρίες εἶναι ἕνας δρόμος ποὺ ὀδηγεῖ στὸν Θεό.**

* * *

Θὰ ὑπομείνεις γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ;

Αὐτὸ τὸ ἐρώτημα πρέπει νὰ τεθεῖ καὶ στὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀποφασίζει νὰ παντρευτεῖ.

Ὁ Γάμος, ὅπως καὶ ὁ Μοναχισμὸς, εἶναι ἕνα μέσον πρὸς τὴν σωτηρία μας.

Δὲν παντρευόμαστε –ὅπως νομίζουν πολλοί– γιὰ νὰ περάσουμε καλά, οὔτε γιὰ νὰ κάνουμε παιδιά. **Τὸ** ἰδανικὸ θά ἦταν, φυσικά, νὰ περνούσαμε πάντα ὁμορφα, νὰ γίνονταν οἱ ἐπιθυμίες μας, καὶ ὅλα νὰ κυλοῦσαν, ὅπως τὰ σχεδιάζαμε.

Όμως, ἡ ζωὴ ἔρχεται νὰ μᾶς ἀποδείξει πὼς τὰ πράγματα δὲν εἶναι ἔτσι.

* * *

Παντρεύμαστε, λοιπόν, γιατί ἐπιλέξαμε ἕναν ἄνθρωπο νὰ γίνῃ συνοδοιπόρος στὴν ζωὴ μας. Ἐναν ἄνθρωπο, πού εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ τὸν στηρίξουμε καὶ στὰ καλὰ καὶ στὰ ἄσχημα/δύσκολα. Ἐναν ἄνθρωπο, πού, μὲ τὸ Μυστήριο τοῦ Γάμου, ἐνωθήκαμε μαζί του· ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα πλέον εἶναι ἀνδρόγυνο, εἶναι ἕνα σῶμα.

Γι' αὐτό, πρέπει νὰ εἴμαστε προετοιμασμένοι γιὰ πᾶσα δυσκολία πού μπορεῖ νὰ προκύψει στὸν Γάμο. Μπορεῖ νὰ ἔρθῃ ἀνέχεια οἰκονομική. Μπορεῖ νὰ μὴν ἔρθουν ποτὲ παιδιὰ ἢ καὶ ἂν ἔρθουν, νὰ δημιουργήσουν περισσότερα προβλήματα. Μπορεῖ ἕνας ἐκ τῶν δύο νὰ παραστρατίσει, νὰ πέσει σὲ σφάλματα πού τὸν ἄλλον νὰ τὸν διαλύσουν. Μπορεῖ, ἀκόμη, νὰ ἀρρωστήσῃ βαριὰ ἢ νὰ ὑποστῇ κάποιον ἀτύχημα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χρειαστεῖ συνεχῆ φροντίδα.

Εἴμαστε ἔτοιμοι γιὰ ὅλα αὐτά;

* * *

Ὁ Γάμος, στὶς μέρες μας, βλέπουμε νὰ γίνῃται μὲ ἐπιπολαιότητα καὶ ὄχι ὡς προῖόν ὠριμῆς σκέψης καὶ προσευχῆς. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο καὶ οἱ περισσότεροι ὀδηγοῦνται στὸ διαζύγιο. Διότι, μιὰ δυσκολία ἀντιμετωπίζεται ὡς ἀποτυχία, ὡς ἀβάσταχτο φορτίο γιὰ τὸν ἄνθρωπο, πού νόμιζε πὼς ὁ Γάμος ἔχει μόνο ψυχικὴ ξεκούραση, χαρὰ καὶ γαλήνη.

Αὐτὸς ἦταν ἕνας Γάμος πού χτίστηκε σὲ λάθος θεμέλια.

* * *

Μάθαμε νὰ ὑπομένουμε τὸν ἄλλο ἄνθρωπο; Μάθαμε νὰ κόβουμε πότε-πότε τὸ δικό μας θέλημα; Μάθαμε νὰ ἀνεχόμαστε καὶ νὰ συμβιβάζομαστε;

Ὅταν ὑπερτερεῖ ὁ ἐγωϊσμός, ὅταν «δὲν σηκώνουμε μῦγα στὸ σπαθί μας», ὅταν τὰ θέλουμε ὅλα δικά μας, τότε ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὴν Χάρη τοῦ Μυστηρίου. Ὅταν τὸ «ἐμεῖς»

γίνεται δύο μεγάλα «έγώ», ο Γάμος
όδεύει προς λάθος κατεύθυνση.

* * *

Πρίν, λοιπόν, φτάσουμε όργισμένοι
στήν πόρτα του δικηγόρου ζητώντας
διαζύγιο ή στήν πόρτα του ψυχολόγου για τὸ πῶς αὐτὸ
πρέπει νὰ ἀνακοινωθεῖ στὰ παιδιά, ἄς δώσουμε μιὰ ἀκόμη
εὐκαιρία.

* * *

Ἄς σταθοῦμε με θάρρος καὶ ὑπομονή μπρὸς στήν δυσ-
κολία ποὺ ἀντιμετωπίζουμε.

Ἄς ἀναρωτηθοῦμε: *«Ὅλα αὐτά, τὰ ὑπομένεις γιὰ τὴν
ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ;»*.

Καὶ ἄς ἀπαντήσουμε κι ἐμεῖς, ὅπως ὁ Μοναχὸς ἐκεῖνος:
«Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος», δηλαδή ἄς ὑπομείνουμε
τὶς διάφορες δυσκολίες, ἐπικαλούμενοι βεβαίως τὴν βοή-
θεια τοῦ Θεοῦ!

Φυλὴ Ἀττικῆς
8.1.2024 ἐκ. ἡμ.

*«Κόριε ὁ Θεὸς ἡμῶν... τοὺς δούλους Σου, οὓς ἠδόκησας
συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον.*

*Τίμιον αὐτοῖς τὸν Γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν
κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν δια-
μεῖναι εὐδόκησον· καὶ καταζώωσον αὐτοὺς ἐν γῆρει πίονι κα-
ταντήσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς Σου.*

*Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σφῆζειν, καὶ
Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ, καὶ
τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».*

(Ἐκ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Στεφανώματος)

(*) Περιοδ. «Σύνδεσμος» Καλαμάτας, ἀριθμ. 582/Ὀκτώβριος 2023,
σελ. 248-249. • Τῆς Ἀγγελικῆς-Ἐλευθερίας Ἰ. Παπασαραντοπούλου,
Ψυλογόλου. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

• Ἐκδίδεται μετὰ τὴν εὐλογία καὶ ἐπιστασία τοῦ † Μητροπολίτου Ὁρω-
ποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν Ἑλλάδος. • 8.1.2024 ἐκ. ἡμ. • Διανέμεται δωρεάν.